

JAROSLAV SOU EK

8. 12. 1935 – 2. 1. 2006

*P i oslav 70. narozenin 8. prosince 2005
s vnou aty Terezkou, Aní kou a Vojtou*

Operní pvec, bratr p vkyn Stanislavy Soukové si též vysnil cíl stát se pvcem. Jeho cesta ke sláv byla krušnější. Narodil se ve Velimi 8. prosince 1935 ve statku . 24 (tehdy nov upraveném s krásnými zahradami) jako tvrté dít svých rodi . Válka krut narušila život celé rodiny. Otec neunesl tíhu doby a dobrovoln odešel ze sv ta. Hospodáství vedla matka za pomoci starších d tí, Ji ího a Zdeny. V roce 1951 byl statek zkonfiskován a rodina vyst hována. V témže roce kon il Jaroslav velimskou základní školu a v rámci tzv. Lánské akce se p íhlásil do u ení na horníka. Jiné cesty stejn nebylo.

A mamince tak alespo pomohl k odpušt ní trestu za nespln né 5. dodávky a rodina mohla z stat bydlet ve Velimi, ovšem v p vodní chalup . 13 Ve Dvo e. Po roce u ení na dole Anna u Stochova byl Jaroslav vybrán ke studiu na hornické pr myslové škole v Kladn . Zde roku 1956 maturoval. V té dob se za al u it zp vu v kladenské hudební škole, kde vyu ovala spoluža ka sestry Stanislavy, profesorka R žena Tomášková. Po úsp šné zkoušce je Jaroslav p íjat na konzervato . Žádost o stipendium mu velimský národní výbor zamítne, ale spolužáci na šacht mu umožní brigádu, a tak p ece m že studovat.

Ve t etím ro níku konzervato e se stává lenem eského pveckého sboru a rok nato je v konkurzním ízení vybrán jako sólista opery Jiho eského divadla v eských Budjovicích. Roku 1960 zpívá v Rudolfinu Walteru Felsensteinovi z Komické opery v Berlín a jako jediný dostává nabídku na angažmá. To napomohlo k zájmu o jeho osobu a následují nabídky do Ústí nad Labem, Ostravy a Brna. Jaro-

slav přijal nabídku z Brna, kde v té době sobil František Jílek se svým vynikajícím souborem. Jaroslav přijal v Brně až do r. 1979 v řadě barytonových rolí v operách českých i světových skladatelů. Poté je angažován do Národního divadla v Praze, kde přijal až do odchodu na odpočinek v r. 1997. Nepřestává však pracovat. Předává své zkušenosti mladým talentům na HAMU v Praze a konzervatoři v českých Budějovicích, hostuje ještě v Ústí nad Labem a českých Budějovicích, kde zpívá krále Vladislava ve Smetanově Daliboru. To se děje r. 2002. Nejoblíbenějšími barytonovými áriemi Jaroslava Součka byly ty, jejichž autory byli českí skladatelé B. Smetana, A. Dvořák, L. Janáček a B. Martinů. Se Státní operou v Brně a Národním divadlem v Praze zpíval Jaroslav i na zahraničních scénách. Životní cesta Jaroslava Součka byla spojena, jak sám říká, „s kapičkou štěstí“, ale zároveň s velkou pílí a odříkáním se mnohého, co by škodilo zdraví člověka jeho kvalit. Panu Jaroslavu Součkovi, který žije na odpočinku v Praze, děkujeme za jeho celoživotní zpívání, kterým obdarovával i své rodáky a spoluobčany v rodné Velimi.

Jaroslav Souček náhle zemřel v Praze, necelý měsíc po svých sedmdesátých narozeninách.

75 let Jihočeského divadla v Č. Budějovicích

*1983 - Ze zkoušky na koncert
k 60. narozeninám S. Součkové*

Národní divadlo
s lítostí oznamuje, že dne 2. ledna 2006
zemřel v Praze ve věku sedmdesáti let dlouholetý sólista opery

JAROSLAV SOUČEK

Narodil se 8. prosince 1935 ve Velimi. Zpěvu se začal učit až během studia hornické průmyslové školy v Kladně v hudební škole u spolužačky své sestry, také vynikající operní umělkyně, Stanislavy Součkové-Ryšavé. Již během studia zpěvu u Konstantina Karenina na pražské konzervatoři, kterou absolvoval v roce 1960, se stal členem Českého pěveckého sboru. Jeho prvním divadelním angažmá bylo v letech 1960-1962 Jihočeské divadlo v Českých Budějovicích, kde si začal budovat svůj operní repertoár. O talentovaného barytonistu se začaly zajímat nejen české operní scény, ale dostal nabídku i z Komische Oper v Berlíně. Jaroslav Souček však nastoupil do angažmá v brněnské opeře, kde působil v letech 1963-1979 a v roce 1979 přijal angažmá v opeře Národního divadla v Praze. Zde zaujal místo jednoho z předních sólistů a vystoupil zde ve více než padesáti inscenacích a na svém repertoáru měl přes čtyřicet rolí svého oboru. Pěveckou doménou a nejoblíbenějšími rolemi Jaroslava Součka byly postavy české operní literatury, za všechny připomeňme například Vladislava v *Daliborovi*, Kalinu v *Tajemství*, Přemysla v *Libuši*, Voka Viňkovic v *Čertově stěně*, Bohuše v *Jakobínovi*, Haraštu v *Příhodách líšky Bystroušky*, Kněze Fotise v *Řeckých pašijích* nebo Tomše v *Hubičce*. K dalším rolím, které nezapomenutelně ztvárnil, patří ze světových oper *Scarpia* v *Tosce*, Sir John Falstaff ve Verdiho *Falstaffovi*, titulní postava v *Rigolettovi*, Hrabě Almaviva ve *Figarově svatbě*, Figaro v *Lazebníku sevillském* nebo Doktor Malatesta v *Donu Pasqualovi*. Byl však i vynikajícím interpretem moderního repertoáru, z kterého nelze nezmínit role *Porgyho* v *Porgy a Bess*, Dr. Schönha v *Lulu*, Golauda v *Peřívce* a *Mélsandě*, Krále v *Chytráček* nebo Ruprechtu v *Ohnivém andělu*. V letech 1960-2002 zpíval v neuvěřitelných 2 312 představeních. V Národním divadle působil Jaroslav Souček do roku 1997, kdy odešel na odpočinek. Dále však vyučoval na pražské Hudební akademii múzických umění a konzervatoři v Českých Budějovicích a aktivně spolupracoval s Jednotou hudebního divadla. Na svém kontě má řadu rozhlasových a gramofonových nahrávek. S Jaroslavem Součkem odešel vynikající umělec, pěvec mimořádně krásného hlasu s vřelým a sympatickým jevištním projevem.

Poslední rozloučení s panem Jaroslavem Součkem
se koná ve čtvrtek 12. ledna 2006 v 11 hodin
ve foyer historické budovy Národního divadla.